

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 2009-2010

2 FEBRUARI 2010

Voorstel van resolutie inzake de tweede Toetsingsconferentie van het Verdrag van Ottawa (29 november-4 december 2009 in Carthago)

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE VOOR
DE BUITENLANDSE BETREKKINGEN EN
VOOR DE LANDSVERDEDIGING
UITGEBRACHT DOOR
DE HEER PROCUREUR

I. INLEIDING

De commissie heeft dit voorstel van resolutie besproken tijdens haar vergaderingen van 5 januari en 2 februari 2010.

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 2009-2010

2 FÉVRIER 2010

Proposition de résolution sur la 2e Conférence de révision de la Convention d'Ottawa (29 novembre-4 décembre 2009 à Carthage)

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DES RELATIONS EXTÉRIEURES ET
DE LA DÉFENSE
PAR
M. PROCUREUR

I. INTRODUCTION

La commission a examiné la proposition de résolution qui fait l'objet du présent rapport au cours de ses réunions des 5 janvier et 2 février 2010.

Samenstelling van de commissie / Composition de la commission :

Voorzitter/Présidente: Marleen Temmerman.

Leden/Membres :

CD&V	Sabine de Bethune, Els Schelfhout, Elke Tindemans, Els Van Hoof.
MR	Alain Destexhe, Philippe Fontaine, Philippe Monfils.
Open VLD	Bart Tommelein, Paul Wille.
Vlaams Belang	Jurgen Ceder, Karim Van Overmeire.
PS	Philippe Mahoux, Olga Zrihen.
sp.a	Fatma Pehlivian, Marleen Temmerman.
CDH	Jean-Paul Procureur
Écolo	Benoit Hellings.

Plaatsvervangers/Suppléants :

Wouter Beke, Cindy Franssen, Nahima Lanjri, Pol Van Den Driessche, Tony Van Parys.
Alain Courtois, Marie-Hélène Crombé-Berton, Christine Defraigne, Caroline Persoons.
Nele Lijnen, Martine Taelman, Marc Verwilghen.
Anke Van dermeersch, Freddy Van Gaever, Joris Van Hautem.
Christophe Collignon, Caroline Désir, Christiane Vienne.
John Crombez, Guy Swennen, Myriam Vanlerberghe.
Dimitri Fourmy, Vanessa Matz.
Zakia Khattabi, Cécile Thibaut.

Zie:

Stukken van de Senaat:

4-1511 - 2009/2010:

Nr. 1: Voorstel van resolutie van de heer Fontaine c.s.
Nr. 2: Amendementen.

Voir:

Documents du Sénat:

4-1511 - 2009/2010:

Nº 1: Proposition de résolution de M. Fontaine et consorts.
Nº 2: Amendements.

II. INLEIDENDE UITEENZETTING DOOR DE HEER FONTAINE, HOOFDINDIENER VAN DIT VOORSTEL VAN RESOLUTIE

In december 2009 had in Colombia de tweede Toetsingsconferentie van het Verdrag van Ottawa op het verbod van antipersoonsmijnen plaats. In Cartagena onderzoeken 127 lidstaten de vorderingen van het in 1997 ondertekende verdrag, dat de productie, de opslag en het gebruik van antipersoonsmijnen verbiedt.

Die mijnen hebben in 2008 nog meer dan 5 000 mensenlevens geëist, hoewel slechts twee regeringen — Birma en Rusland — en dertien niet-gouvernementele gewapende groepen er gebruik van blijven maken.

De uitdagingen die nog moeten worden aangegaan en die centraal staan in de resolutie, zijn duidelijker dan ooit. Tot de belangrijkste behoren de levensredden van meer slachtoffers van ongevallen met mijnen en ervoor zorgen dat de overlevenden vaststellen dat de dagelijkse situatie in de landen die het meest door die mijnenplaag worden getroffen, werkelijk verbeterd. Men moet de bijstand aan de slachtoffers centraal stellen op die Top en in de plannen voor de komende vijf jaar.

Hoewel het totale aantal slachtoffers van landmijnen wereldwijd afgangen is en in de landen die partij zijn bij het Verdrag spectaculair gedaald is, sterven nog steeds veel te veel gewonden op de plaats van het ongeval of tijdens hun overbrenging naar een spoeddienst die zich kilometers verderop bevindt. De meeste overlevenden hebben nog geen enkele substantiële verbetering gezien van hun dagelijks leven of van de toegang tot gezondheidszorg, revalidatie, psychosociale bijstand, sociale diensten, onderwijs en werk.

Het Actieplan en de Verklaring van Cartagena sporen ons allen aan om de komende vijf jaar meer te doen en meer te investeren om het lot van de individuele slachtoffers, alsook van hun gezinnen en gemeenschappen te verbeteren.

Het Actieplan van Cartagena bevat tevens krachtige boodschappen over de inachtneming van de bepalingen van het Verdrag over ontmijning en vernietiging van de voorraden. Beide vereisten behoren tot de fundamentele verplichtingen van de Staten die partij zijn bij het Verdrag.

Het gebrek aan zowel nationale als internationale middelen is het vaakst voorkomende euvel in de huidige problematiek rond hulp aan slachtoffers, ontmijning en vernietiging van voorraden.

Het doel van deze resolutie is eraan te herinneren hoe groot de mijnenplaag is in een aantal landen, die

II. EXPOSÉ INTRODUCTIF DE M. FONTAINE, AUTEUR PRINCIPAL DE CETTE PROPOSITION DE RÉSOLUTION

La Colombie accueillait en décembre 2009 la deuxième conférence d'examen du Traité d'Ottawa, sur l'interdiction des mines antipersonnel. 127 pays membres examinent à Carthagène les avancées du pacte signé en 1997, qui interdit la fabrication, le stockage et l'utilisation des mines antipersonnel.

Ces mines ont encore tué plus de 5 000 personnes en 2008, bien que seuls deux gouvernements — la Birmanie et la Russie — et treize groupes armés non gouvernementaux continuent à en faire usage.

Les défis qui restent à relever — cœur de la résolution — sont maintenant plus évidents que jamais. Citons parmi les plus importants la volonté de sauver la vie à davantage de victimes d'accidents de mines et de faire en sorte que les survivants constatent de réelles améliorations au quotidien dans les pays les plus touchés par le fléau des mines. Il faut placer l'assistance aux victimes au cœur de ce Sommet et des plans prévus pour les cinq prochaines années.

Bien que le nombre total de nouvelles victimes de mines terrestres ait diminué au niveau mondial et ait subi une baisse spectaculaire dans les pays parties à la Convention, beaucoup trop de blessés meurent toujours sur le lieu de l'accident ou pendant leur long transfert vers un service d'urgence situé à des kilomètres. La plupart des survivants n'ont encore vu aucune amélioration substantielle de leur vie quotidienne ou de l'accès aux soins de santé, à la réadaptation physique, à un soutien psychosocial, aux services sociaux, à l'éducation et à l'emploi.

Le Plan d'Action et la Déclaration de Carthagène nous exhortent tous à faire plus et à investir davantage pour améliorer le sort des victimes individuelles, ainsi que de leurs familles et de leurs communautés, au cours des cinq prochaines années.

Le Plan d'Action de Carthagène renferme également des messages forts sur le respect des dispositions de la Convention relatives au déminage et à la destruction des stocks. Ces deux exigences comptent parmi les obligations fondamentales qui incombent aux États parties au titre de la Convention.

Parmi les défis actuels qui se posent en matière d'assistance aux victimes, de déminage et de destruction des stocks, le plus courant est le manque de ressources, tant au niveau national qu'au niveau international.

Le but de cette résolution est de rappeler l'importance du fléau des mines dans un certain nombre de

er de grootste slachtoffers van zijn, de pioniersrol van ons land te beklemtonen, alsook de boodschap die ze kan uitdragen ter ondersteuning van de strijd tegen het gebruik van mijnen en voor ontmijning.

In december heeft ons land ook het Verdrag van Oslo dat clustermunitie verbiedt, geratificeerd. Dat past in dezelfde logica.

De Commissie moet van de gelegenheid gebruik maken om waardering te tonen voor het professionalisme van onze militaire ontmijners die met UNIFIL in Zuid-Libanon aanwezig zijn.

III. ALGEMENE BESPREKING

De heer Mahoux verwijst naar het voorlaatste lid van de toelichting, waarin staat: « Positief is wel dat de Verenigde Staten niet langer antipersoonsmijnen gebruiken en dat China en Rusland ze niet meer uitvoeren. Sedert 1999 werd 1 100 km² ontmijnd en werden 42 miljoen mijnen vernietigd ». (stuk Senaat nr. 4-1511/1, blz. 3). Spreker wenst de bron van die beweringen te kennen.

De heer Fontaine haalde zijn informatie uit de *Landmine Monitor* van november 2009 (Website ICBL — *International Campaign to Ban Landmines*) over het standpunt van de Verenigde Staten, China en Rusland over antipersoonsmijnen (zie bijgevoegd document).

De heer Mahoux meent dat men niet echt kan nagaan in hoeverre die informatie juist is.

De heer Mahoux verwijst ook naar het laatste lid van de toelichting van het voorstel van resolutie, dat als volgt luidt: « De volledige uitvoering van het Verdrag van Ottawa wordt dus voornamelijk gehinderd door een gebrek aan financiële middelen en politieke wil en door het wijdverbreide gebruik van mijnen door niet-staatsgebonden actoren. » (stuk Senaat, nr. 3-1511/1, blz. 3). Spreker meent dat dit niet helemaal waar is. Het grote probleem van dat Verdrag is, dat grootmachten zoals de Verenigde Staten, China, Israël en Rusland het niet ondertekend hebben. Men kan de grote landen die het Verdrag niet ondertekend hebben vanzelfsprekend niet ontslaan van hun verantwoordelijkheid in het niet verwezenlijken van de volledige uitbanning van de antipersoonsmijnen.

De heer Fontaine wijst erop dat in het voorstel van resolutie in elk geval rekening moet worden gehouden met de recente ontwikkelingen terzake. Hij dient daarom amendementen in (zie de bespreking van de amendementen).

pays qui en sont les principales victimes, souligner le rôle pionnier de notre pays et le message qu'elle peut porter à l'extérieur pour soutenir la lutte contre l'utilisation des mines et le déminage.

Notre pays vient également de ratifier au mois de décembre la Convention d'Oslo d'interdiction des armes à sous-munitions, qui relève de la même démarche.

En cette occasion, la Commission devrait saluer le professionnalisme de nos démineurs militaires qui sont présents au Sud du Liban dans le cadre de la FINUL.

III. DISCUSSION GÉNÉRALE

M. Mahoux se réfère à l'avant dernier paragraphe des développements de la proposition de résolution qui prévoit que « On peut se réjouir que les États-Unis aient cessé d'utiliser des mines antipersonnel, la Chine et la Russie n'en exportent plus. Depuis 1999, 1 100 km² ont été déminés et 42 millions de mines ont été détruites (doc. Sénat, n° 4-1511/1, p. 3). L'orateur souhaite connaître les sources qui permettent d'affirmer ces assertions.

M. Fontaine a pris ses informations du *Landmine Monitor* de novembre 2009 (Website ICBL — *International Campaign to Ban Landmines*) concernant la position des États-Unis, de la Chine et de la Russie en matière de mines antipersonnel (voir document ci-annexé).

M. Mahoux estime qu'on ne peut pas vraiment vérifier dans quelle mesure ces informations sont exactes.

M. Mahoux renvoie également au dernier paragraphe des développements de la proposition de résolution qui stipule que : « En résumé, une faiblesse des moyens financiers, le manque de volonté politique et l'usage répandu des mines par des acteurs non étatiques sont les principaux blocages dans la mise en œuvre intégrale de la Convention d'Ottawa. » (doc. Sénat, n° 4-1511/1, p. 3). L'intervenant estime que cela ne correspond pas tout à fait à la vérité. Le grand problème concernant cette Convention est que les grandes puissances, comme les États Unis, la Chine, l'Israël et la Russie, ne l'ont pas signée. On ne peut évidemment pas dédouaner les grands pays qui n'ont pas signé la Convention de leur grande responsabilité dans la non réalisation du bannissement total des mines antipersonnel.

M. Fontaine signale qu'en tout cas, la proposition de résolution devrait tenir compte des développements récents en la matière. À cette fin, il dépose des amendements (voir discussion des amendements).

Mevrouw de Bethune en de heer Mahoux zijn ook van oordeel dat het voorstel van resolutie moet geactualiseerd worden.

IV. BESPREKING VAN DE AMENDEMENTEN

A. Opschrift

De heer Mahoux en mevrouw Zrihen dienen amendement nr. 4 in, dat strekt om het opschrift van het voorstel van resolutie te vervangen om het te actualiseren. De tweede Conferentie van Ottawa heeft reeds plaatsgevonden en bovendien is het raadzaam te verduidelijken dat de conferentie in Cartagena in Colombia heeft plaatsgevonden en niet in Carthago.

Amendement nr. 4 wordt eenparig aangenomen door de 10 aanwezige leden.

B. Considerans

Punt Abis (nieuw)

De heer Fontaine dient amendement nr. 1 in, dat strekt om een nieuw punt *Abis* in te voegen in de considerans teneinde die te actualiseren. Men moet immers rekening houden met de conclusies van de tweede Toetsingsconferentie van de Staten die partij zijn bij het Verdrag inzake het verbod op het gebruik, de opslag, de productie en de overdracht van antipersoonsmijnen en inzake de vernietiging ervan, gehouden te Cartagena, met als thema « Een gezamenlijk engagement voor een mijnvrije wereld ».

Amendement nr. 1 wordt eenparig aangenomen door de 10 aanwezige leden.

Punten C (nieuw) en D (nieuw)

De heer Mahoux en mevrouw Zrihen dienen amendement nr. 5 in, dat strekt om de nieuwe punten C en D toe te voegen aan de considerans, om er de conclusies van de Conferentie van Cartagena in op te nemen.

Amendement nr. 5 wordt eenparig aangenomen door de 10 aanwezige leden.

C. Dispositief

Punt 5

De heer Mahoux en mevrouw Zrihen dienen amendement nr. 6 in, dat strekt om punt 5 te actualiseren, door te verwijzen naar het Actieplan van Cartagena, in plaats van naar het oudere Actieplan van Nairobi.

Mme de Bethune et M. Mahoux estiment également que la proposition de résolution doit être actualisée.

IV. DISCUSSION DES AMENDEMENTS

A. Intitulé

M. Mahoux et Mme Zrihen déposent l'amendement n° 4 qui tend à remplacer l'intitulé de la proposition de résolution afin de l'actualiser. La deuxième Conférence d'Ottawa a déjà eu lieu et de plus il convient de bien préciser que la conférence s'est déroulée à Carthagène en Colombie et pas à Carthage.

L'amendement n° 4 est adopté à l'unanimité des 10 membres présents.

B. Considérants

Point Abis (nouveau)

M. Fontaine dépose l'amendement n° 1 qui tend à insérer un nouveau point *Abis* dans les considérants afin de les actualiser. Il faut, en effet, se référer aux conclusions de la deuxième Conférence d'examen des États parties à la Convention sur l'interdiction de l'emploi, du stockage, de la production et du transfert des mines antipersonnel et sur leur destruction, tenue à Carthagène sous le thème « Un engagement partagé pour un monde sans mines ».

L'amendement n° 1 est adopté à l'unanimité des 10 membres présents.

Points C (nouveau) et D (nouveau)

M. Mahoux et Mme Zrihen déposent l'amendement n° 5 qui tend à ajouter les nouveaux points C et D aux considérants afin d'y intégrer les conclusions de la Conférence de Carthagène.

L'amendement n° 5 est adopté à l'unanimité des 10 membres présents.

C. Dispositif

Point 5

M. Mahoux et Mme Zrihen déposent l'amendement n° 6 qui tend à actualiser le point 5 en se référant au Plan d'action de Carthagène au lieu du plus ancien Plan d'action de Nairobi.

Amendement nr. 6 wordt eenparig aangenomen door de 10 aanwezige leden.

De heer Mahoux en mevrouw Zrihen dienen amendement nr. 7 in, dat strekt om het derde gedachtestreepje van punt 5 van het dispositief te doen vervallen.

De heer Fontaine legt uit dat hij wenst dat ons land de nationale maatregelen, bedoeld in het derde gedachtestreepje van punt 5 van het dispositief, in andere landen promoot, maar dat dit nauwkeuriger moet worden geformuleerd.

De heer Mahoux wijst erop dat het derde gedachtestreepje van punt 5 erin voorziet dat ons land verplicht wordt «nationale uitvoeringsmaatregelen goed te keuren om de bij het Verdrag verboden activiteiten te voorkomen en uit te bannen». Deze bepaling behelst de antipersoonsmijnen. De voorraden van antipersoonsmijnen zijn echter vernietigd en het verbod met inbegrip van de financiering, is totaal en definitief. Nationale uitvoeringsmaatregelen zijn in die context dus overbodig geworden. De punten 7 en 8 van het dispositief omvatten trouwens reeds de nodige nationale uitvoeringsmaatregelen.

Amendement nr. 7 wordt eenparig aangenomen door de 10 aanwezige leden.

Punt 5bis (nieuw)

De heer Fontaine dient amendement nr. 2 in, dat strekt om een nieuw punt 5bis in het dispositief in te voegen, dat verwijst naar het Actieplan van Cartagena, om het voorstel van resolutie aldus te actualiseren.

Amendement nr. 2 wordt eenparig aangenomen door de 10 aanwezige leden.

Punt 6

De heer Fontaine dient amendement nr. 3 in, dat strekt om punt 6 van het dispositief aan te vullen met een verwijzing naar «een *ad hoc* forum». Het gaat om een bijzondere structuur die wordt opgezet met het oog op het onderhandelen over en het sluiten van de twee aanvullende verdragen van Ottawa en Dublin. Beide verdragen moeten tegemoetkomen aan de tekortkomingen van Protocol II inzake het verbod of de beperking van het gebruik van mijnen, valstrikmijnen en andere mechanismen. Daarover kon binnen de bestaande structuur onmogelijk een verdrag gesloten worden.

Vervolgens dienen de heer Mahoux en mevrouw Zrihen amendement nr. 8 in, dat strekt om de verwijzing naar het Verdrag inzake het verbod of de beperking van het gebruik van bepaalde conventionele wapens in punt 6 te doen vervallen.

L'amendement n° 6 est adopté à l'unanimité des 10 membres présents.

M. Mahoux et Mme Zrihen déposent l'amendement n° 7 qui tend à supprimer le troisième tiret du point 5 du dispositif.

M. Fontaine explique qu'il souhaite que notre pays fasse la promotion des mesures nationales visées au troisième tiret du point 5 du dispositif, dans d'autres pays mais il y a lieu de le formuler de manière plus précise.

M. Mahoux signale que le troisième tiret du point 5 prévoit que notre pays devrait «adopter des mesures d'exécution nationales destinées à prévenir et à éliminer les activités interdites par la Convention». Cette disposition vise les mines anti-personnel. Or, les stocks des mines antipersonnel sont détruits et l'interdiction y inclus le financement est totale et définitive. Les mesures d'exécution nationales ne s'imposent donc plus dans ce contexte. Les points 7 et 8 du dispositif reprennent d'ailleurs déjà les mesures d'exécution nationales nécessaires.

L'amendement n° 7 est adopté à l'unanimité des 10 membres présents.

Point 5bis (nouveau)

M. Fontaine dépose l'amendement n° 2 qui tend à insérer un nouveau point 5bis dans le dispositif et qui se réfère au Plan d'action de Carthagène, dans le but d'actualiser la proposition de résolution.

L'amendement n° 2 est adopté à l'unanimité des 10 membres présents.

Point 6

M. Fontaine dépose l'amendement n° 3 qui tend à compléter le point 6 du dispositif en se référant «à un forum *ad hoc*». Il s'agit d'un cadre particulier mis en place pour négocier et conclure les deux Conventions complémentaires d'Ottawa et de Dublin, qui permettent de pallier les insuffisances du Protocole II sur l'interdiction ou la limitation de l'emploi des mines, mines piégées et autres dispositifs. Il s'est avéré impossible de les conclure quant à cette matière, au sein du cadre prévu.

M. Mahoux et Mme Zrihen déposent ensuite l'amendement n° 8 qui tend à supprimer du point 6 la référence à la Convention sur l'interdiction ou la limitation de l'emploi de certaines armes classiques.

De heer Mahoux herinnert eraan dat punt 6 bepaalt dat het nodig is : «de nodige diplomatieke initiatieven te blijven nemen om te komen tot een verbod op en de uitbanning van alle soorten mijnen, met name in het kader van het Verdrag inzake het verbod of de beperking van het gebruik van bepaalde conventionele wapens ».

Men geeft hier dus de voorkeur aan een algemene aanpak, zowel voor de antipersoonsmijnen als voor de clusterbommen, wat het initiatief verzwakt. De antipersoonsmijnen vallen onder het toepassingsgebied van het Verdrag van Ottawa. De bommen met clustermunitie vallen onder het Verdrag van Dublin van 30 mei 2008, dat het vervaardigen, verhandelen en opslaan van bommen met clustermunitie verbiedt. Overigens heeft de Senaat op 29 oktober 2009 het wetsontwerp houdende instemming met het Verdrag inzake clustermunitie, gedaan te Dublin op 30 mei 2008, aangenomen (stuk Senaat nr. 4-1419/1).

De heer Mahoux wijst erop dat de multilaterale aanpak van de Belgische diplomatie inzake bommen met clustermunitie tot een impasse heeft geleid, terwijl het Noorse initiatief in het Verdrag van Dublin is uitgemond.

De heer Fontaine gaat ermee akkoord om overeenkomstig amendement nr. 8 de verwijzing naar het Verdrag inzake het verbod of de beperking van het gebruik van bepaalde conventionele wapens te doen vervallen. Het wegvalen van die vermelding brengt de algemene strekking van dat punt niet in het gedrang.

Amendement nr. 8 wordt eenparig aangenomen door de 10 aanwezige leden.

Amendement nr. 3 wordt door de indiener ingetrokken.

*
* *

Mevrouw Schelfhout stelt voor om in de aanhef van het dispositief, de woorden «van de gelegenheid gebruik te maken om bij de tweede Toetsingsconferentie van de Staten die partij zijn bij het Verdrag van Ottawa» na de woorden «Vraagt de regering» te schrappen aangezien de tweede Toetsingsconferentie reeds voorbij is.

De commissie stemt eenparig in met deze tekstcorrectie.

V. STEMMINGEN

Het geheel van het aldus geamendeerde voorstel van resolutie wordt eenparig aangenomen door de 10 aanwezige leden.

*
* *

M. Mahoux rappelle que le point 6 prévoit qu'il faut «continuer à prendre les initiatives diplomatiques adéquates afin de parvenir à l'interdiction et l'élimination de toutes les catégories de mines, notamment dans le cadre de la Convention sur l'interdiction ou la limitation de l'emploi de certaines armes classiques ».

Ici donc, on privilégie une approche générale tant pour les mines antipersonnel que pour les bombes à sous-munitions, ce qui affaiblit la démarche. Or, les mines anti-personnel tombent sous le champ d'application de la Convention d'Ottawa. Les bombes à sous-munitions relèvent de la Convention de Dublin interdisant l'utilisation, la fabrication, le commerce et le stockage des bombes à sous-munitions du 30 mai 2008. Par ailleurs, le 29 octobre 2009, le Sénat a adopté le projet de loi portant assentiment à la Convention sur les armes à sous-munitions, faite à Dublin le 30 mai 2008 (doc. Sénat, n° 4-1419/1).

M. Mahoux signale d'ailleurs que l'approche multilatérale de la diplomatie belge en matière des bombes à sous-munitions a mené à une impasse tandis que l'initiative norvégienne a permis d'aboutir à la Convention de Dublin.

M. Fontaine est d'accord pour qu'on supprime, conformément à l'amendement n° 8, la référence à la Convention sur l'interdiction ou la limitation de l'emploi de certaines armes classiques. Il s'agit d'enlever une précision qui ne met pas en cause la philosophie générale de ce point.

L'amendement n° 8 est adopté à l'unanimité des 10 membres présents.

L'amendement n° 3 est retiré par son auteur

*
* *

Mme Schelfhout propose de supprimer dans le préambule du dispositif, les mots «saisir l'opportunité de la 2e Conférence d'examen des États parties à la Convention d'Ottawa pour», étant donné que cette conférence a déjà eu lieu.

La commission approuve cette correction de texte à l'unanimité.

V. VOTES

La proposition de résolution ainsi amendée a été adoptée dans son ensemble à l'unanimité des 10 membres présents.

*
* *

Vertrouwen werd geschenken aan de rapporteur voor het opstellen van dit verslag.

De rapporteur; *De voorzitter;*
Jean-Paul PROCUREUR. Marleen TEMMERMAN.

*
* *

**Tekst aangenomen door de commissie
(zie stuk Senaat, nr. 4-1511/4 — 2009/2010).**

*
* *

Confiance a été faite au rapporteur pour la rédaction du présent rapport.

Le rapporteur; *La présidente;*
Jean-Paul PROCUREUR. Marleen TEMMERMAN

*
* *

**Texte adopté par la commission
(voir le doc. Sénat, n° 4-1511/4 — 2009/2010).**

*
* *

BIJLAGE — ANNEXE

LANDMINE MONITOR

November 2009

China

Since 1996, China has had a formal moratorium on the export of any mines that do not comply with Amended Protocol II. In practice, it is not known to have exported any type of antipersonnel mine since that time. China has apparently not laid new minefields in many years, but reserves the right to do so.

China is party to the Convention on Conventional Weapons (CCW) and its Amended Protocol II on land mines, and has made clear its preference for the CCW restrictive approach that still considers use of antipersonnel mines to be legitimate.

Russia

Russia has had a moratorium on the export of antipersonnel mines that are not detectable or equipped with self-destruct devices since 1 December 1994. The moratorium formally expired in 2002, but Russian officials have stated, most recently in June 2009, that it is still being observed.[14] Russia is not known to have made any state-approved transfers of any type of antipersonnel mine since 1994.

United States

According to its policy announced in February 2004, the US can use any type of land mine (antipersonnel or antivehicle) that self-destructs and self-deactivates for the indefinite future and without any geographic restrictions.

The policy also allows the US to use non-self-destructing (sometimes called «dumb» or «persistent») antipersonnel mines, but only in Korea and only until the end of 2010. The US can use non-self-destructing antivehicle mines without geographic restriction, but only with presidential authorization, and only until the end of 2010.

The last known use of antipersonnel mines by the US was in the first Gulf War in 1991.